

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 12. De tentatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Id uno deterior; quia Deus melior, ut *Julius*.
redundantia Clementiæ Cælestis libidinem faciat humanæ temeritatis. *Tertull.*

DIES XII.
De Tentatione.

I.

Tentaris? ne despondeas animum: Deus virtutem tuam explorare, eam exercere, & coronare cupit. Sanctus Sanctorum Christus tentari voluit. anne mirum, quòd tu, qui peccator es, tenteris? ipsius exemplum solari te, & fortitudinem tuam animare debet. Tentaris? Fuge, Ora, Pugna. Fuge, si potes; in hoc prælio fugere turpe non est; nec est ignaviæ, sed prudentiæ, & magnanimitatis argumentum. Magnopere Deo obstricti sumus, quòd victoriam non animi generositati, nec resistentiæ, sed præcautioni, & fugæ alligârit: non enim omnes pugnare valent; quis verò est, qui fugere non possit? imbecilles nos, & ignavi, si semper pugnandum esset, ut vinceremus, ah! quoties succumberemus; cùm tot, tamque potentes hostes cervicibus nostris imminerent: at, quantumcunque potentes sint,

Julius.

nihil ferè contra hominem possunt, qui fugere novit.

II. Tentaris? si fugere non potes, ora. Hoc est consilium, quod Christus Dominus tibi suggerit; vel potius præceptum, quod tibi injungit. Apostolis malè cessit, quòd huic præcepto morem non gesserint: cum enim in horto olivarum cum Magistro suo morarentur, & vigilare, atque orare deberent, à somno vinci se passi sunt; & quia tam negligentes fuère, ut orationem intermitterent, propterea etiam adedò debiles, vel ignavi evasère, ut Magistrum suum desererent. Omnis nostra in tentationibus fortitudo aliunde venire non potest, quàm ab auxilio divino: id verò non nisi oratione consequi possumus. Quid te in tentationibus imbecillum reddit? què fit, ut ijs toties succumbas? causa est, quòd non ores. A gratia omnes nostræ virtute proficiscuntur; nec quidquam, præter orationem, est, quòd gratiæ securos reddere nos possit.

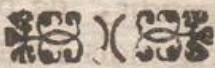
III. Si non obstante oratione tentatio perseveret, dimicandum est. Divus Paulus oravit, & quidem tertium oravit, ut tentatione liberaretur; neque tamen fuit exauditus. Pace gaudere cupiebat: sed Deus volebat, ut eam, nisi bello & pugna

gna obtineret. Quantumcunque debilis ^{Julius.}
 sis, & hostes tui potentes, ne cadas animis:
 Deus pugnae tuae praesto est, opem suam
 ad te tuendum offert, coronam ad te ani-
 mandum tibi monstrat: is in te tecum, &
 pro te pugnat. Potésne quidpiam formi-
 dare? si Deus pro nobis, inquebat S. Paulus, ^{Rom. 8.}
 quis contra nos? certa tibi victoria est, si mu-
 neri tuo satisfacis. In hoc praelio non
 vincitur, nisi qui vinci cupit: quamdiu
 quis pugnat, tamdiu non superatur. Hic,
 qui non vincitur, semper victor est: victo-
 riae verò praemium gloria est immortalis.
 quis ad obrinendum hoc praemium pugna-
 re recuset?

*Sæpius à Deo pete, quemadmodum Christus
 te docuit, non, ut non tenteris, sed ut tentatio-
 ni non succumbas.*

Fidelis Deus est, qui non patietur vos
 tentari supra id, quod potestis. *1. Cor.
 10. v. 13.*

Tunc maximè oppugnaris, si oppugna-
 ri nescis. *Hieron. Epist. 1.*

C 3

DIES